

IN DE WAR

(Haywire)

Blijspel in twee bedrijven

door

ERIC CHAPPELL

vertaling

Paul Hof

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **IN DE WAR - HAYWIRE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ERIC CHAPPELL** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2010 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Arie Feenstra - 49 jaar

Sita Feenstra - 50 jaar

Liz - medewerkster van Arie, begin 30

Machteld Feenstra - Arie's moeder, achter in de 70

Ferdi Feenstra - midden 20

Madelon Feenstra - begin 20

De handeling speelt zich af in de woonkamer van Arie Feenstra. Deze bevindt zich boven zijn boekwinkel.

De tijd is het heden

EERSTE BEDRIJF:

Scène 1 - Goede Vrijdag. Eind van de middag

Scène 2 - Paaszaterdag. Eind van de ochtend

TWEEDE BEDRIJF:

Scène 1 - Paaszaterdag. Vroeg in de middag

Scène 2 - Paaszaterdag. 's Avonds

EERSTE BEDRIJF SCÈNE 1

De woonkamer op de verdieping boven de boekwinkel van Arie Feenstra. Het is Goede Vrijdag, laat in de middag. Achter op het podium staat een bureau, vol met torenhoge stapels boeken. Overal staan boeken: op de boekenplanken, in de kozijnen, op richels en dergelijke, op de vloer, en zelfs staan er stapels boeken op de, zo te zien comfortabele, driezitsbank. Een prent, 'Hertenbok, in het nauw gedreven', van Thomas Landseer, hangt aan de muur achter het bureau. Links is een deur naar de grote slaapkamer. Rechts is een deur naar de overloop en de trap. De rest van de kamers komt uit op de overloop. De trap leidt omlaag naar de boekwinkel, en omhoog naar de zolder.

Arie Feenstra komt binnen vanaf de overloop en legt nog een stapeltje boeken op het bureau. Hij is vóór in de vijftig.

Liz: Ik heb de winkel dichtgedaan, oké? *(Arie kijkt op zijn horloge)*

Arie: Ik geloof niet dat het zo'n grote aderlating is voor de stad. Soms vraag ik me af of ze wel kunnen lezen! Boven de winkel staat 'boekwinkel', de hele etalage staat vol boeken, en dan vragen de laatste twee kaffers of we ook paaseieren verkopen. *(hij pauzeert. Snuift dan in de lucht)* Wat ruik ik toch?

Liz: Het komt uit de keuken. Sita is aan het koken.

Arie: Nee, het is iets anders, iets vreemds...

Liz: Het is ook iets vreemds, een moussaka. Ze maakt ook chili con carne en een kaasuintaart. Het gemeenschappelijke ingrediënt is uien. Heb jij al door waarom?

Arie: Nee.

Liz: Om jou praktisch onaanraakbaar te maken voor als zij er niet is.

Arie: Aha. Maar ik eet niet mee, nietwaar? Waar is ze nu?

Liz: Ik zag haar een paar minuutjes geleden uit de achterdeur stormen. Er is iets gaande, Arie.

Arie: *(grijnst)* Dat klopt. Maar niet daar beneden. *(hij doet de deur dicht en kust haar)*

Liz: Voorzichtig. Het zou jammer zijn om de zaak nu te bederven, terwijl je haar eindelijk zover hebt dat ze weggaat. *(ze loopt van hem weg)* Wil je dat ik de rest van die boeken haal?

Arie: Alsjeblieft. *(hij knipoogt)* Ik zal het druk hebben tijdens de paasdagen. Ik moet prijzen, catalogiseren, kaarten rondsturen. *(Liz houdt stil bij de deur)*

Liz: Je hebt gelijk. Er hangt een vreemde lucht. Die had ik nog niet geroken. Nu ruikt het in iemand anders zijn huis altijd vreemd.

Arie: In jouw huis anders niet. *(ze doet de deur dicht)*

Liz: Arie, je bent nog nooit bij mij thuis geweest. Wij hebben een werkrelatie, meer niet.

Arie: Dat vergat ik even.

Liz: Nee, je herinnerde je. In deze situatie is het niet genoeg om je te herinneren wat je geacht wordt te hebben gedaan op bepaalde avonden, je moet ook echt vergéten wat je in werkelijkheid hebt gedaan.

Arie: Je bedoelt dat het niet genoeg is je de leugens te herinneren, je moet de waarheid vergeten.

Liz: Precies.

Arie: Het zal knap moeilijk zijn om Marbella te vergeten.

Liz: Maar het zal toch moeten. *(ze gaat naar de deur en pakt de klink)*

Arie: Liz, waarom stinkt het niet in jouw huis?

Liz: Waarschijnlijk omdat ik droogbloemen en potpourri heb staan.

Arie: O. *(Liz gaat weg. Arie snuift nog een keer en loopt naar de deur als Sita binnenkomt. Zij is een mollige, goeduitziende vrouw, van ongeveer dezelfde leeftijd als haar man. Ze ziet er nogal bekommerd uit)* Wat is dat voor lucht?

Sita: Ik heb staan koken.

Arie: Het lijkt wel kat met kerrie.

Sita: Ik heb geprobeerd om de deur dicht te houden.

Arie: De winkel moet niet ruiken als een restaurant. Waarom kun je nou niet eens wat droogbloemen en potpourri neerzetten?

Sita: Heeft Liz dat gezegd?

Arie: Weet ik veel. Ik ben nog nooit bij haar thuis geweest.

Sita: Dat weet ik ook wel. Maar ik vroeg me alleen af of ze zoiets gezegd had misschien.

Arie: Ik kan ook zelf op ideeën komen, Siet.

Sita: Ik heb alle maaltijden gelabeld en ze in de diepvries gedaan. Voor iedere dag is er één.

Arie: Ik zou toch voor mezelf zorgen.

Sita: Ik dacht je het heel druk zou krijgen.

Arie: Ik ga het ook heel druk krijgen. Ik moet prijzen, catalogiseren, kaarten rondsturen. Ik zou wel zeggen dat ik het druk had, ja.

Sita: Je hoeft alleen maar niet te vergeten om 's morgens je maaltijd uit de vriezer te halen.

Arie: Oké.

Sita: *(er valt een korte stilte)* Arie, ik weet niet goed hoe ik je dit moet vertellen...

Arie: Wat? (*Liz komt nog meer boeken brengen*)

Liz: Sita, er loopt een hondje in de achtertuin.

Sita: O, jee. Dan is hij weer ontsnapt.

Arie: (*staart verbaasd*) Ontsnapt? (*Sita loopt haastig de kamer uit*) Wat voor hondje? (*ze lopen allebei naar het raam*)

Liz: Ze heeft het gedaan. Ze heeft de puppy gekocht.

Arie: Dat bestaat niet. Het is Pasen. Ze gaat verdomme weg! Heel Londen in vijf dagen, plus Theemsvaart. (*hij tuurt naar buiten*)

Liz: Ik weet niet, maar hij heeft van die grote poten.

Arie: Ja, ik zie het. Dat betekent dat hij idioot groot wordt.

Liz: En hij heeft een hele grote hoop in de gang beneden gedaan. Ik trapte er bijna in.

Arie: Dus dát mengt zich met die moussaka. Wat bezielt haar? Ik wist wel dat ze een nieuwe hond wilde na Sjogge, maar waarom uitgerekend nu?

Liz: Dat is wel duidelijk. Om jou thuis te houden.

Arie: Ik heb haar toch gezegd dat ik hier blijf. Prijzen, catalogiseren, kaarten rondsturen.

Liz: Maar ze gelooft je niet.

Arie: Waarom zou ze me niet geloven? Wat moet ik dan doen? Wat wil ze?

Liz: Volgens mij wil ze graag dat je een metalen plaatje draagt en je dagelijks meldt op het politiebureau.

Arie: Maar ik heb nooit aanleiding gegeven voor dat soort dingen.

Liz: Tot nu toe.

Arie: Ja, maar dat weet ze niet. (*Liz bestudeert hem*)

Liz: Arie, als jij altijd zo'n smetteloos leven leidde, waarom heeft ze dan nu zo'n argwaan?

Arie: Ze heeft geen argwaan. Ze wilde gewoon per se een puppy. Het is alleen maar slechte timing. (*hij begint zachter te praten*) Heb je de tickets?

Liz: Ja. We vertrekken morgen om een uur of half drie.

Arie: Met belletjes, *muchacha*.

Liz: Met belletjes? Vergeet niet dat je nog een moussaka, chili con carne en een kaasuentaart moet wegeten. En dan heb je nu ook nog die puppy.

Arie: Geen nood, ik heb plannetjes voor Bonzo. Ik voer hem de moussaka en kijk hoe hij ontploft.

Liz: Even serieus.

Arie: Oké, serieus. We zetten hem onderweg af in een hondenpension en ik begraaf de moussaka in een bloemenperk, samen met de chili con carne en de kaasuentaart. Waar maken we ons druk over?

Liz: Toch wel een paar dingetjes. Je gebruiende kleurtje bijvoorbeeld. Het is 35 graden in Spanje.

Arie: Waarom dacht je dat ik die zonnebank gekocht heb? Dat moet mijn kleurtje toch kunnen verklaren. Nee, dat is ook geen probleem.

Liz: Je paspoort?

Arie: Ik heb een tijdelijke kaart. Zie je wel, ik laat niets aan het toeval over. Ik ben het type dat in een éénrichtingsstraat toch altijd twee kanten opkijkt.

Liz: En stel nou dat ze opbelt?

Arie: Vanuit Engeland?

Liz: Dat gebeurt wel eens, hoor.

Arie: Ik zeg wel dat ze dat niet moet doen.

Liz: Maar dan krijgt ze weer achterdocht.

Arie: Maar ze heeft geen achterdocht. Ze heeft geen reden om me te bellen.

Liz: Maar nu wel. Dan belt ze op om te vragen hoe het met de puppy gaat, maar eigenlijk controleert ze jou. En dan ben jij er niet.

Arie: Oké, oké. Maak je nou niet ongerust. Ik los dat wel op. *(hij gebaart naar de boeken)* Mijn dagen tussen de doden zijn voorbij. Ik stap uit de wereld van de fantasie. Ik ga er niet meer over lezen: ik ga het dóen.

Liz: En verder heb je nog je kilometerteller.

Arie: Hoe bedoel je?

Liz: Op jullie auto. Schiphol is 400 kilometer heen en terug. Als zij weet op hoeveel de teller staat, dan vraagt ze zich misschien af hoe jij 400 kilometer verrijdt met prijzen, catalogiseren en kaarten rondsturen.

Arie: Ze weet niet op hoeveel de teller staat.

Liz: Ze kan het wel genoteerd hebben.

Arie: Wie noteert er nou zijn kilometerstand?

Liz: Ik. Ik hou die van Jan precies bij. Als Jan vreemd gaat dan wil ik dat graag weten.

Arie: Waarom?

Liz: Voor het geval hij erachterkomt dat ik vreemdga. Een kilometerteller is interessante informatie. Een tijdje geleden klokte ik 110 kilometer voor een pizza.

Arie: En gaat hij weer pizza halen deze Pasen?

Liz: Hij is naar een congres in Limburg, maar ik weet zeker dat er weer pizza op het menu staat. *(Sita komt hoorbaar de trap op. Liz met luidere stem)* Zal ik de kas opmaken, Arie?

Arie: Ja graag, als je wilt... *(Sita komt schaapachtig binnenlopen. Liz snuift)*

Liz: Eerlijk, Sita, die moussaka ruikt fantastisch. *(ze gaat weg)*

Sita: Ik wou dat ze niet zo snoof.

Arie: Hoe bedoel je: zo?

Sita: Zo neerbuigend.

Arie: Ze zei dat het fantastisch rook.

Sita: Maar ze snoof neerbuigend. Er is iets dat ze afkeurt. Ik vraag ik me soms af of ze de gordijnen niet mooi vindt.

Arie: Waarschijnlijk is het die hoop, die ze in de gang zag. Kon je nou niet wachten?

Sita: Ik heb hem daar niet gelegd.

Arie: Dat is niet leuk.

Sita: Ik heb alles al opgeruimd, en hij zit opgesloten in de bijkeuken.

Arie: Ik bedoelde natuurlijk: kon je niet wachten tot na de paasdagen?

Sita: Ik dacht dat het de beste manier was om over Sjogge heen te komen.

Arie: Maar je ging juist weg om over Sjogge heen te komen.

Sita: Ik ging ook alleen maar kijken. Maar hij was de laatste van een nest, de andere waren allemaal al vergeven. Die man zei dat deze ook weg zou zijn na het weekend.

Arie: De laatste van een nest. Daar zal dan wel een reden voor zijn.

Sita: Hij was zo verlegen. Hij kroop steeds achter de anderen.

Arie: Omdat hij zich natuurlijk bewust is van zijn tekortkomingen.

Sita: Hij is zo lief.

Arie: Sita, hij zal van alles zijn, maar lief is hij niet. Heb je enig idee hoe groot hij wel niet wordt als hij toegroeit naar die poten van hem?

Sita: Ik weet hoe groot hij gaat worden, het is een Airedale.

Arie: (*ontsteld*) Een Airedale! Jezus.

Sita: Wat is daarmee?

Arie: Je weet geloof ik niet veel van Airedales. Dat zijn de allergrootste terriërs. Dat wil zeggen dat ze alle fokfouten van de terriër hebben, maar dan uitvergroot naar het formaat van een Elzasser. Ze zijn praktisch niet af te richten. Mijn opa heeft er twaalf jaar een gehad, zonder dat het beest ooit naar zijn eigen naam luisterde. Zijn enige drie interesses zijn vechten, neuken, en vreten. En hij graaft iedere zomer enorme gaten om in te liggen en het maakt hem helemaal niet uit wáár hij ze graaft. Waarom kon je niet gewoon weer een corgi nemen?

Sita: Omdat ik niet herinnerd wil worden aan Sjogge.

Arie: Je zal nog genoeg aan hem herinnerd worden. Vergeet niet dat hij daarginds begraven ligt, in flagrante strijd met de Europese regelgeving. Ons kleine vriendje gaat hem vast opgraven en dan vinden we straks overal kleine stukjes Sjogge.

Sita: Ah nee, dat doet hij niet.

Arie: Ik heb het niet op dat beest, Sita.

Sita: Je hebt hem ook alleen nog maar door het raam gezien. Je zal hem vast heel lief vinden. Het is een echte persoonlijkheid, weet je. Hij heeft gevoel voor humor.

Arie: Vertelt hij moppen?

Sita: Hij heeft mijn slippers al aangevallen, en een rol wc-papier gemolesteerd.

Arie: En dat vind jij om te lachen? Jarenlang probeer ik jou aan het lachen te maken en ik hoefde dus eigenlijk alleen maar je slippers aan te vallen en een rol wc-papier te molesteren. Hij is hier pas een paar minuten en hij maakt er nu al een zootje van, en kakt voor zijn eigen gewicht in de gang. En dit is nog maar het begin. Heb je enig benul wat hij wordt als zijn ballen indalen?

Sita: Nee, hoe was dat bij jou?

Arie: (*fronst*) Als deze opmerkingen bedoeld zijn om de conversatie te verluchten, dan missen ze hun uitwerking geheel. Waarom kon je hem daar niet laten tot na Pasen?

Sita: Die mensen gingen weg.

Arie: Geluksvogels. Nou, ik dus niet. Ik ga zitten prijzen, catalogiseren en kaarten rondsturen. Dus zal ik geen tijd hebben om op hem te letten. Misschien moet ik hem maar naar een pension brengen.

Sita: Dat kan niet. Hij is nog niet ingeënt.

Arie: (*geschokt*) Wat?

Sita: Ik denk dus dat je aan hem vast zit.

Arie: Maar als ik nou eens wordt weggeroepen?

Sita: Waarom zou jij worden weggeroepen?

Arie: Weet ik veel. Dat kan toch gebeuren. Iemand overlijdt in de familie, een ver familielid bijvoorbeeld.

Sita: Niet te ver hoop ik, niet met die auto van ons. Die moet nodig naar de garage. Heb je de kilometerstand niet gezien? (*Arie staart haar ongelovig aan*)

Arie: De kilometerstand?

Sita: Honderdduizend.

Arie: Echt?

Sita: En dertien.

Arie: En dertien. Dat had ik nog niet gezien.

Sita: Je moet voor volgende week een afspraak maken, terwijl je werkt.

Arie: Natuurlijk moet ik werken en nu moet ik ook nog op die stomme hond passen.

Sita: Ja, je hebt ook gelijk. Het is niet eerlijk. Hé, Arie, ik hoef niet per se te gaan. Ik kan ook thuisblijven.

Arie: (*schrikt op*) Thuisblijven? Maar je hebt toch geboekt? Je hebt al

betaald.

Sita: Weet ik, maar Jeltje Pieters haar moeder zei dat ze dolgraag was gegaan, als ze het maar geweten had.

Arie: Ja, natuurlijk, omdat het een voordeelaanbieding is. Heel Londen plus een Theemsvaart in vijf dagen. Zoiets mag je ook niet missen.

Sita: Jij mist het.

Arie: Ik heb het te druk. En verder is het toch een vrouwenuitje.

Sita: Tjeerdo Pieters gaat anders wel.

Arie: Hij wel. Maar hem maakt dat ook niet uit. Hij was bij de bevalling van zijn vrouw met een operatiemasker voor, en toen liep hij wekenlang met de baby in een draagdoek.

Sita: Dat noemen ze 'binding' maken.

Arie: Is het heus?

Sita: Als jij nou met Ferdi 'binding' had gemaakt.

Arie: Ik verlangde er helemaal niet naar om met Ferdi aan binding te doen. Hij zat het grootste deel van de tijd onder de jam.

Sita: Ik weet het, hé, waarom vraag je hem niet hier met de Pasen? Hij zou mooi op de puppy kunnen passen. Hij is dol op dieren.

Arie: Hij is niet dol op dieren.

Sita: Hij deed mee met het anti-jachtcomité.

Arie: De jacht verstoren betekent niet dat je dol op dieren bent. Het betekent dat je het leuk vindt om een vervelende lastpost te zijn.

Sita: Hij kan Perdita meevragen.

Arie: Perdita. Waarom hebben toch al die vriendinnen van hem van die rare namen? Perdita, Noëmi, Pamela, Trijntje...

Sita: Dan kun jij haar weer wat beter leren kennen.

Arie: Ik wil haar niet beter leren kennen. Ze hebben dan wel verschillende namen maar ze hebben één ding gemeen, ze zijn zorgvuldig uitgezocht om mij dwars te zitten.

Sita: Wat is er dan mis met Perdita?

Arie: Ze is bazig. De laatste keer dat ze hier was, heeft ze de kamer opnieuw ingericht. Dat ben ik nog lang niet vergeten. En hoe ze eruitziet maakt het er niet beter op. Ze heeft de warme, vriendelijke glimlach van een gevangenebewaarster. En verder kraamt ze aan één stuk door sociologische prietpraat uit. Alles is onderwerp van discussie, zelfs of ze nu wel of niet een gekookt ei moet eten. En verder is ze alcoholiste. Waarom zijn toch al die vegetariërs alcoholisten?

Sita: Ze is geen alcoholiste.

Arie: Ik heb bijgehouden hoeveel ze drinkt. Van 's morgens elf tot 's avonds elf. Alleen al de manier waarop ze de fles grijpt, ik kreeg niet eens de kans om in te schenken.

Sita: Ze is vrij opgevoed, denk ik.

Arie: Ze is losbandig. Die is dood vóór haar dertigste, dus waarom zou je haar nog beter leren kennen?

Sita: Misschien is het dan toch niet zo'n goed idee.

Arie: Nee. Maar maak jij je nou maar niet ongerust. Ik sla me er wel doorheen. En als ik te radeloos word dan ga ik onder de zonnehemel liggen ontspannen. En van zonniger klimaten dromen.

Sita: Nou, overdrijf dat maar niet. *(ze bestudeert hem)* Het is niet goed voor je en je hebt er al heel wat ondergelegen zo te zien. Je bent behoorlijk bruin.

Arie: Vind je? Mooi zo. *(Liz komt binnen met het kasgeld in een zak)*

Liz: O, Sita, ik hoorde de puppy janken.

Sita: *(zucht)* Och jee. *(ze blijft bij de deur staan)* We moeten een naam voor hem bedenken.

Arie: Wat dacht je van "Methaan"? *(Sita gaat weg)*

Liz: En?

Arie: En wat?

Liz: Zei ze dat ze zou bellen?

Arie: Nee.

Liz: Ze gaat bellen.

Arie: Maar dat is nu niet het probleem. De puppy kan blijkbaar niet naar een pension, want er is iets met zijn inentingen.

Liz: Wat ga je dan met hem doen?

Arie: Dat brengt me weer bij mijn eerste idee, om hem de moussaka te voeren, dan krijgt hij vast alle symptomen van chronische indigestie. Daarmee breng ik hem naar de dierenarts en vraag of ze hem niet in observatie willen houden. Zo gauw ze weg is begin ik ermee.

Liz: We hebben niet veel tijd. We moeten zo gauw mogelijk weg.

Arie: Ja, maar we kunnen beter jouw auto gebruiken. Want ze weet dus de kilometerstand.

Liz: En jij zegt dat ze geen argwaan heeft.

Arie: Als ze die heeft, dan verzin ik er wel wat op.

Liz: Bood ze aan om thuis te blijven?

Arie: Ja.

Liz: Dat dacht ik wel. Wat heb je gezegd?

Arie: Ik zei dat ik daar niets van wilde weten.

Liz: Dat was niet zo slim.

Arie: O nee?

Liz: Je had het serieus moeten overwegen, en ermee instemmen, en het dan tenslotte verwerpen omdat het egoïstisch zou zijn van jou om haar te laten blijven.

Arie: Weet je het wel zeker?

Liz: Zo zou Jan het gedaan hebben. (*Sita komt terug*)

Sita: Hij lijkt weer wat rustiger.

Arie: Als hij zo blijft janken dan kun je toch maar beter thuisblijven.

Sita: (*verrast*) Hè?

Arie: Ik zal het druk hebben en Liz is er natuurlijk niet om me te helpen.

Ze gaat naar... waar ga je ook weer heen, Liz?

Liz: Marbella. Ik logeer een paar daagjes bij vrienden.

Arie: Marbella. En ik heb alleen mijn zonnebank. Nee, ik heb toch liever dat je thuisblijft, Siet. Zeg het maar af.

Sita: Ik bel Jeltje Pieters wel.

Liz: Is dat niet een beetje egoïstisch, Arie?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto